

N:o 196.

Af herr **J. Olsson** i Stockholm m. fl., om skrifvelse till Konungen angående handeln med vin och maldrycker m. m.

Angående skrifvelse till Kungl. Maj:t rörande handeln med svagdricka samt andra i nu gällande maldrycksförsäljningsförordning omnämnda icke alkoholhaltiga drycker.

I motion, n:o 172, till innevarande Riksdag har herr P. Waldenström hemställt, »att Riksdagen må i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes dels låta utarbета och för Riksdagen snarast möjligt framlägga förslag till lag angående handeln med vin och de starkare maldryckerna, dels utfärda ny förordning angående handeln med svagdricka samt andra i nu gällande maldrycksförsäljningsförordning omnämnda icke alkoholhaltiga drycker, så att å denna handel icke må läggas andra band än som af omsorgen om god ordning påkallas».

Jämte det undertecknade instämma såväl i denna herr Waldenströms hemställan som i den motivering därför, som återfinnes i motionen, anse vi emellertid tillika särdeles önskvärdt, att Riksdagen sättes i tillfälle att varda hörd öfver den förordning rörande försäljningen af svagdricka och öfriga icke berusande drycker, som af Kungl. Maj:t kan komma att utfärdas. Stadgandena i en dylik förordning, hvars syfte ju bör vara att afskaffa nu gällande hämmande inskränkningar i svagdrickshandeln, synas oss nämligen vara af den betydelse för nykterhetsrörelsens framtida utveckling, att Riksdagens yttrande däröfver torde vara erforderligt.

Alltför länge har, enligt vår mening, den goda och i viss mån närande folkdryck, som svagdricka är och än mer i framtiden bör kunna bli, i försäljningshänseende sammankopplats med det rusgifvande ölet, mot hvilket senare de af lagstifningen med rätta vidtagna inskränkningarna uteslutande varit riktade. Då nu den kungl. propositionen angående en maldskatt

förutsätter och möjliggör ett fullständigt frigifvande af svagdrickshandeln, är det af synnerlig vikt, att icke den därmed afsedda reformen försvagas, eller att någon onödig hänsyn till ölbryggerinäringen därvid får göra sig gällande.

Det skulle kunna invändas, att svagdrickshandelns frigifvande måhända kunde fördröjas, därest Riksdagens yttrande om den väntade förordningen skulle afvaktas. Denna farhåga torde dock vara ogrundad. Förordningen om svagdrickshandeln torde ej gärna kunna af Kungl. Maj:t utfärdas förrän i sammanhang med den blifvande omarbetningen af den nuvarande förordningen angående handeln med vin och maltdrycker. Och då det ur alla synpunkter torde vara önskligt, på sätt herr Waldenström i sin motion hemställt, att stadgandena angående öl- och vinhandeln erhålla form af en af Konung och Riksdag gemensamt stiftad lag, torde i hvarje fall intet onödigt dröjsmål vållas, om Riksdagens yttrande inhämtas jämväl beträffande svagdrickshandeln.

Vi få fördenskull vördsamt föreslå,

att Riksdagen må i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t, efter Riksdagens hörande, utfärda ny förordning angående handeln med svagdricka samt kokadt kaffe och andra i nu gällande maltdrycksförsäljningsförordning omförmälda icke spirituösa drycker, i syfte att denna handel frigifves och icke underkastas andra inskränknioagar än dem, som i gällande näringsfrihetsförordning finnas stadgade i fråga om vanlig handel.

Stockholm den 21 april 1903.

John Olsson.

D. Persson

i Tällberg.

S. H. Kvarnzelius.

J. Andersson,

Baggböle.

A. F. Burman.

G. Jansson.

Johan Olofsson.

Karl Karlsson,

Mo.